

Tĩnh Yên

Vườn u tịch, chỉ có em,
Không gian ngưng đọng, niềm riêng giữ gìn.
Hoàng hôn bóng ngả lung linh,
Niềm đau òa vỡ, con tim nghẹn lời.

Vai run bần bật không ngơi,
Khóc đi cho thỏa cho vui điên cuồng.
Xua đi ám ảnh chập chờn,
Trói đời trong mộng, chìm hồn trong thơ.

Phải chăng nghiệp số vật vờ,
Cố vùng vẫy thoát lại u uất lòng.
Mai kia về cõi hư không,
Trả đời áo rách, tấm lòng an nhiên.

Này đây tất cả ưu phiền,
Hi, nộ, ái, ố của phiên chợ đời.
Bỏ đi, từ giã cuộc chơi,
Nương hồn theo ánh sáng ngời, đậm sương!

Nguyễn P. Thúy, August 25, 2010